

Томпсонъ

Раздраното ушенце

Висока трева скриваше меката постелка, на която Раздраното ушенце бѣше скрито отъ майка си. Тя го бѣше скрила добре и последниятъ ѝ съветъ — както всѣкога, бѣше: „Лежи мирно и тихо, каквото и да се случи“. Обаче, то, легнало на постелката, хичъ и не мислѣше да спи, и неговитѣ живи очички се бѣха впили въ тази частъ отъ малкия зеленъ свѣтъ, който се простираше предъ него. Синята сойка и кафявата катеричка се препираха на родния храстъ на Раздраното ушенце, като

Бѣлата пухеста опашка на майката служи за маякъ на бѣгашето подиръ нея зайче.

се обвиняваха въ кражба, а червената съ черни капчици Божа кравичка мърдаше спокойно своитѣ липалца и се разхождаше по една тревичка, следъ